

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10So/1/2019
Identifikačné číslo spisu: 1016200055
Dátum vydania rozhodnutia: 22.05.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1016200055.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa I. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom P., korešpondenčná adresa F., zastúpeného Advokátskou kanceláriou KONCOVÁ & PARTNERS, s.r.o., Legionárska 7158/5, Trenčín, konajúcou prostredníctvom advokáta a konateľa JUDr. Barbory Koncovej, proti odporkyni Sociálnej poisťovni, ústrediu, Ul. 29. augusta 8-10, Bratislava, o invalidný dôchodok, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 5Sd/6/2016-148 zo dňa 24. októbra 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 5Sd/6/2016-148 zo dňa 24. októbra 2018 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d ě a ľ š i e k o n a n i e .

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom podľa § 250q ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) potvrdil rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X z 11. júna 2015 v spojení so zmenovými rozhodnutiami rovnakého čísla zo dňa 27.11.2015 a 01.02.2016. V odôvodnení rozsudku uviedol, že z posudkového spisu odporkyne zistil, že zdravotný stav navrhovateľa bol posúdený posudkovým lekárom sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočka Trenčín dňa 12.05.2015 a dňa 31.08.2015 a posudkovým lekárom sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, ústredie Bratislava dňa 17.09.2015 a 12.11.2015 so záverom, že navrhovateľ je invalidný podľa § 71 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z., lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravou fyzickou osobou v rozsahu 60% so vznikom invalidity pred dovŕšením veku, kedy sa končí povinná školská dochádzka. Súd sa s týmto záverom stotožnil a uviedol, že navrhovateľ v konaní nepreukázal, že jeho zdravotný stav odôvodňuje vyššiu mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravou fyzickou osobou alebo zmenu dátumu vzniku invalidity. Má za to, že posudkoví lekári v lekárskech posudkoch zohľadnili všetky navrhovateľom uvádzané zdravotné ťažkosti a vysporiadali sa s aktuálnymi lekárske nálezmi v jeho zdravotnej dokumentácii. Závery posudkových lekárov považoval za odborné, presvedčivé, náležité odôvodnené, pričom nezistil rozpor medzi ich závermi a zisteným skutočným stavom. Preskúmané rozhodnutia preto potvrdil ako vecne správne.

O trovách konania krajský súd rozhodol podľa § 250i ods.2 O.s.p. za použitia § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že účastníkom nepriznal ich náhradu, pretože navrhovateľ nebol úspešný a odporkyňa si trovy konania neuplatnila.

Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ odvolanie z dôvodov uvedených v ustanovení § 205 OSP tvrdiac, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Predovšetkým namietal, že súd mu odňal možnosť konať pred súdom, keď nezohľadnil jeho žiadosť o odročenie pojednávania z dôvodu dočasnej práceneschopnosti (ktorá začala deň pred plánovaným pojednávaním), hoci mal záujem byť osobne prítomný na pojednávaní a vyjadrovať sa k veci, čo je jeho základné procesné právo. Namietal v tejto súvislosti konštatovanie súdu, že navrhovateľ bol v konaní zastúpený advokátom a už sa k veci vyjadril na pojednávaní dňa 01.02.2017. Navyše v tomto konaní bolo preskúmané aj rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 11.06.2015 v spojení so zmenovým rozhodnutím z 27.11.2015, ktoré boli pôvodne predmetom konania na Krajskom súde v Trenčíne, ktorý po zrušení jeho rozhodnutia č. k. 15Sd/170/2015-36 a vrátení mu vecí na ďalšie konanie rozhodnutím najvyššieho súdu sp. zn. 10So/23/2016 z 15.03.2017 zo dňa 20.06.2017 postúpil vec Krajskému súde v Bratislave s odkazom na trvalý pobyt navrhovateľa. Navrhovateľ ale nemal žiadnu vedomosť o spojení týchto vecí do jedného konania vedeného na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 5Sd/6/2016 a navyše ani neudelil plnomocenstvo na zastupovanie v celom tomto konaní, ale len na konanie o preskúmanie zmenového rozhodnutia z 01.02.2016, takže nebol právne zastúpený pre celé spojené konanie, čo potvrdzuje aj postup súdu pri doručovaní písomností (predvolanie na pojednávanie doručil navrhovateľovi aj jeho právnej zástupkyňi). Namietal tiež vyslovenie miestnej nepríslušnosti Krajským súdom v Trenčíne v rozpore s ustanovením § 11 ods. 1 OSP, keď v čase začatia konania na tomto súde mal navrhovateľ trvalý pobyt v Novom Meste nad Váhom, preto postúpenie veci Krajskému súde v Bratislave nepovažuje za dôvodný, hraničiaci s porušením práva účastníka na zákonného sudcu. Už len tieto procesné dôvody opodstatňujú zrušenie napadnutého rozsudku a vrátenie vecí na ďalšie konanie.

Pokiaľ ide o hmotnoprávne okolnosti tejto veci, namietal záver súdu o zákonnosti preskúmaných rozhodnutí odporkyne, hoci vychádzajú z lekárskeho posudku posudkových lekárov s rôznymi závermi. Odporkyňa stanovila, že navrhovateľ je invalidný podľa § 70 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z. so vznikom nároku dňa 26.06.2014 (t. j. 18. rok navrhovateľa), ako ho stanovila v poradí prvá posudková lekárka MUDr. L. U. a ktorý nebol nikdy namietaný. V rozhodnutí o priznaní invalidného dôchodku z 11.06.2015 však odporkyňa uvádza, že „invalidita vznikla pred dovŕšením veku, kedy sa končí povinná školská dochádzka“ a túto chybu zrejme zámerne ani neskôr neodstránila. V konaní o opravnom prostriedku proti tomuto rozhodnutiu opätovne posudzoval zdravotný stav posudkový lekár Sociálnej poisťovne MUDr. U. B., ktorý svojvoľne zmenil dátum vzniku invalidity na 31.08.2012, teda na posledný deň povinnej školskej dochádzky, čo je absolútne nepravdepodobné. Pretože navrhovateľ v opravnom prostriedku nenamietal určený dátum vzniku invalidity (26.06.2014), nemohol ďalší posudkový lekár nad rámec opravného prostriedku tento dátum meniť. Navyše MUDr. B. uviedol živé tvrdenie, že navrhovateľ neužíva žiadne lieky, čo sa preukázateľne nezakladá na pravde. Odmietol tiež zaprotokolovať nové lekárske správy predložené navrhovateľom na ústnom pojednávaní dňa 31.08.2015. Ďalší posudkový lekár MUDr. Z. znova zmenil dátum vzniku invalidity na 31.08.2015, čiže po 19. roku navrhovateľa. V ďalšom, v poradí 4. odbornom lekárskom posudku z 12.11.2015 posudkový lekár stanovil dátum vzniku invalidity pred dovŕšením veku, v ktorom sa končí povinná školská dochádzka a mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v rozsahu 60%. Konajúci súd si osvojil tieto závery bez bližšieho odôvodnenia s tým, že v konaní nebol spochybnený vznik invalidity pred dovŕšením veku povinnej školskej dochádzky, hoci nesúhlas s týmto záverom bol hlavným odvolacím dôvodom navrhovateľa. Lekársky posudok z 12.11.2015 neodzrkadľuje reálny zdravotný stav navrhovateľa a je

nedôveryhodný a zavádzajúci vzhľadom na zjavné nepravdy v ňom uvedené (napr. tvrdenie, že navrhovateľ letel sám lietadlom do Londýna a bol v tomto roku (2015) aj v Amerike, čo je absolútny výmysel; navrhovateľ nikdy lietadlom neletel a už vôbec by ničो také nemohol absolvovať sám, keď je odkázaný na celodennú starostlivosť). Navrhovateľ preto považuje za potrebné vypracovanie nového lekárskeho posudku nezávislým a objektívnym lekárom. Podozrenie o účelovosti postupu odporkyne potvrdzuje aj Lekársky posudok zo dňa 04.03.2018 vypracovaný posudkovým lekárom Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava MUDr. P. L., ktorý konštatuje až VI. stupeň ťažkého zdravotného postihnutia s mierou funkčnej poruchy v rozsahu 80% (t. j. najťažší možný stupeň zdravotného postihnutia) a tiež odkázanosť navrhovateľa na celodennú pomoc s tým, že zdravotný stav navrhovateľa je chronický s trvalým poškodením, miera funkčnej poruchy je definitívna a od ďalšej liečby nemožno očakávať zlepšenie do budúcnosti. Aj podľa lekárskej správy dlhoročného ošetrojúceho lekára navrhovateľa z 15.07.2016 je jeho ochorenie trvalého charakteru, nedá sa očakávať jeho zlepšenie a nutná je plná invalidita. Uvedené nekorešponduje so stanovenou mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v rozsahu 60%.

Ďalej namietal skutočnosť, že v rozpore s ustálenou judikatúrou najvyššieho súdu nebol v lekárskom posudku určený presný deň vzniku invalidity, nepostačuje uviesť, že invalidita vznikla pred dovŕšením veku, v ktorom sa končí povinná školská dochádzka. Pochybnosti v zásadných otázkach prejednávanej veci napokon konštatoval aj Úrad komisára pre osoby so zdravotným postihnutím v stanovisku z 10.07.2017.

Navrhovateľ trvá na priamej účasti na pojednávaní a verejnom prerokovaní veci, ale vzhľadom na zdravotné dôvody prostredníctvom videokonferencie v zmysle § 116 ods. 6 OSP.

Navrhovateľ má za to, že napadnuté rozhodnutie súdu je nepreskúmateľné pre nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia, v ktorom sa súd dostatočne nevysporiadal ani s námietkami uvedenými v podaní navrhovateľa zo dňa 04.03.2016.

Vzhľadom na uvedené navrhovateľ žiada, aby odvolací súd buď rozsudok krajského súdu zmenil tak, že zruší preskúmané rozhodnutia odporkyne alebo rozsudok zruší a vec vráti krajskému súdu na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

Odporkyňa vo vyjadrení k podanému odvolaniu uviedla, že dôvody odvolania nepovažuje za opodstatnené. Navrhovateľ neuviedol žiadne nové skutočnosti, ktoré by spochybňovali úplnosť, objektivitu a presvedčivosť posudkov posudkových lekárov a ktoré by spochybnili alebo vyvrátili ich záver. Námietky o neúplnom zistení jeho zdravotného stavu a účelovom stanovení dátumu vzniku invalidity odporkyňa považuje za nedôvodné, vyvolané len subjektívnym presvedčením. Navrhovateľ v konaní nepreukázal, že by jeho zdravotný stav bol zhoršený v rozsahu odôvodňujúcom určenie vyššej miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Navrhla, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie krajského súdu potvrdil podľa § 219 OSP ako vecne správne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku bez nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods. 2 a § 214 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku a jednomyseľne dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné, a že rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Predmetom odvolacieho konania bolo preskúmanie napadnutého rozsudku krajského súdu, ktorým potvrdil rozhodnutia odporkyne, pretože dospel k záveru o ich vecnej správnosti a zákonnosti. Odvolací súd preto primárne preskúmal jeho rozhodnutie v medziach podaného odvolania, ako aj konanie, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutia odporkyne, a to najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami navrhovateľa a z taktó vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť preskúmaných rozhodnutí odporkyne.

Ako vyplýva z obsahu spisu, predmetom prieskumu sú tri súvisiace rozhodnutia odporkyne, všetky vydané pod č. XXX XXX XXXX X, a to na základe žiadosti navrhovateľa o invalidný dôchodok z 12.

mája 2015. Prvé rozhodnutie zo dňa 11.06.2015 odporkyňa vydala na základe lekárskej správy posudkovej lekárky sociálneho poistenia zo dňa 12.05.2015 s určením dátumu vzniku invalidity na 26.06.2014 a s výslednou mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 60% za rozhodujúce zdravotné postihnutie podľa kap. V, položka 4 písm. b) - ťažká forma neurotickej, stresovej a somatomorfnej poruchy bez navýšenia za iné zdravotné postihnutia a podľa § 70 ods. 2 a § 82 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov priznala navrhovateľovi od 26. júna 2014 invalidný dôchodok v sume 186 € mesačne, zvýšený od 1. januára 2015 na sumu 188,70 € mesačne. Druhé preskúmané rozhodnutie vydala dňa 27.11.2015 ako tzv. zmenové a rozhodla ním o zrušení svojich dvoch rozhodnutí z 12.11.2015 (z odôvodnenia tohto rozhodnutia vôbec nie je zrejmé, čoho sa zrušené rozhodnutia týkali, ani dôvod ich zrušenia). Tretie rozhodnutie vydané dňa 1. februára 2016 je vo výrokovej časti totožné s rozhodnutím zo dňa 11. júna 2015, len v závere jeho odôvodnenia odporkyňa uviedla, že „týmto rozhodnutím meníme rozhodnutie z 11. júna 2015 v časti odôvodnenie“ a jeho prílohu tvorí Odborný lekársky posudok z 12.11.2015. Krajský súd všetky tieto rozhodnutia potvrdil, hoci odporkyňa ničím nevysvetlila, prečo by mali byť platné dve rozhodnutia s totožným výrokom, len iným odôvodnením.

Pokiaľ ide o dôvody odvolania, navrhovateľ predovšetkým namietal, že bol odňatý zákonnému sudcovi a že postupom súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Prvý dôvod vznikol v súvislosti so zmenou bydliska navrhovateľa v priebehu konania, čo malo za následok že odporkyňa jeho opravný prostriedok proti prvému rozhodnutiu predložila Krajskému súdu v Trenčíne (konanie bolo vedené pod sp. zn. 15Sd/170/2015), ale opravné prostriedky proti ďalším dvom súvisiacim rozhodnutiam Krajskému súdu v Bratislave (konanie vedené pod sp. zn. 5Sd/6/2016). Pretože všetky tri rozhodnutia riešia invalidný dôchodok navrhovateľa a teda spolu súvisia, nie je možné, aby o nich prebiehali dve samostatné konania na rôznych súdoch. Krajský súd v Trenčíne uznesením sp. zn. 15Sd/170/2015 zo dňa 20.06.2017 vyslovil svoju miestnu nepríslušnosť a po právoplatnosti uznesenia vec postúpil Krajskému súdu v Bratislave, ktorý ju bez rozhodnutia o spojení vecí zaradil do konania vedeného pod sp. zn. 5Sd/6/2016. Pokiaľ právna zástupkyňa namietala tento postup, odvolací súd poukazuje na jej oznámenie zo dňa 06.03.2017 (v spise založené pod č. I. 61), v ktorom žiada Krajský súd v Bratislave, aby pokračoval v konaní s tým, že v súvislosti s konaním vedeným na Krajskom súde v Trenčíne uskutoční kroky k jeho právoplatnému ukončeniu, k čomu vlastne došlo postúpením veci z Krajského súdu v Trenčíne na Krajský súd v Bratislave, ktorý by mal preto vo veci ďalej konať a rozhodnúť.

Za odňatie možnosti konať pred súdom považoval navrhovateľ postup súdu, ktorý neakceptoval jeho ospravedlnenie na pojednávanie vytyčené na deň 24.10.2018 z dôvodu aktuálnej práceneschopnosti a vec prejednal v jeho neprítomnosti, ako aj v neprítomnosti jeho právnej zástupkyne, hoci navrhovateľ zaslal súdu e-mailom kópiu dokladu o jeho práceneschopnosti od 23.10.2018 a jeho právna zástupkyňa požiadala o odročenie pojednávania z dôvodu kolízie pojednávania a z dôvodu práceneschopnosti navrhovateľa. Krajský súd žiadosť neakceptoval a vec prejednal a rozhodol na vytyčenom pojednávaní, pretože dospel k záveru, že nebol splnený zákonom vyžadovaný dôvod na odročenie pojednávania, pričom svoje stanovisko v odôvodnení svojho rozhodnutia podrobne odôvodnil, a to najmä konštatovaním, že kolízia dvoch pojednávania v rovnakom termíne na rozdielnych súdoch nie je takýmto dôležitým dôvodom, keď navyše právna zástupkyňa ňou tvrdený dôvod ani riadne neprikázala. Pokiaľ ide o navrhovateľa, ten predložil potvrdenie o dočasnej práceneschopnosti, ale bez vyjadrenia ošetrujúceho lekára v zmysle § 119 ods. 3 OSP, že jeho zdravotný stav účast' na pojednávaní neumožňuje. Z uvedených dôvodov preto odvolací súd nevyhodnotil túto námietku ako dôvodnú.

Odvolací súd sa ale stotožnil s námietkou navrhovateľa, že napadnuté rozhodnutie súdu je nepreskúmateľné pre nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia, v ktorom sa súd dostatočne nevysporiadal ani s námietkami uvedenými v podaní navrhovateľa zo dňa 04.03.2016. Hoci krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ namietal určenie vzniku invalidity pred dovŕšením veku, v ktorom sa končí povinná školská dochádzka, pričom poukázal na rozdielnosť a rozporupnosť vypracovaných odborných lekárskech posudkov s tým, že za správny dátum vzniku invalidity považuje deň 26.06.2014, ďalej namietal určenie rozhodujúceho zdravotného postihnutia (nemal to byť aspergerov syndróm, ale sociálna fóbia F 40.1) a tiež určenú mieru poklesu schopnosti

vykonávať zárobkovú činnosť, krajský súd sa ani s jednou z týchto námietok konkrétne nevysporiadal, obmedzil sa iba na konštatovanie, že závery posudkových lekárov sú odborné, presvedčivé, náležité zdôvodnené a že nezistil rozpor medzi ich závermi a zisteným skutočným stavom. Tento záver nemožno bez ďalšieho akceptovať.

Ako už bolo uvedené, zdravotný stav navrhovateľa po podaní jeho žiadosti o invalidný dôchodok bol opakovane (celkom štyri krát) posudzovaný posudkovými lekármi sociálneho poistenia. V prvej lekárskej správe zo dňa 12. mája 2015 posudkové lekárky Sociálnej poisťovne, pobočka Trenčín, výslovne uviedli, že dátum vzniku invalidity určuje na 26.06.2014 (teda dovŕšením 18. roku veku), ale k správe pripojený odborný lekársky posudok o invalidite k dátumu vzniku invalidity uvádza, že „invalidita vznikla pred dovŕšením veku, kedy sa končí povinná školská dochádza“ (čo nekorešponduje s dátumom 26.06.2014). Navrhovateľ na tento rozpor opakovane poukazoval, ale ani odporkyňa, ani súd sa touto námietkou nezaoberali. Okrem toho navrhovateľ tvrdil, že súhlasí s dátumom vzniku invalidity 26.06.2014, ktorý v opravnom prostriedku nenamietal, preto nebol dôvod bez odstránenia rozporu v prvom posudku riešiť túto otázku v ďalších posudkoch, keď navyše každý ju uzavrel inak. Už v ďalšej lekárskej správe posudkového lekára Sociálnej poisťovne, pobočka Trenčín zo dňa 31.08.2015 posudkový lekár určil dátum vzniku invalidity dňom 31.08.2012 a v lekárskej správe posudkového lekára Sociálnej poisťovne, ústredie, je určený dátum vzniku invalidity 31.08.2015. V zatiaľ poslednej lekárskej správe z 12.11.2015 posudkového lekára Sociálnej poisťovne, ústredie je uvedené, že „invalidita vznikla pred dovŕšením veku, kedy sa končí povinná školská dochádza“ bez určenia konkrétneho dátumu, a to bez vyhodnotenia predchádzajúcich troch rozdielne stanovených dátumov vzniku invalidity, ktoré sú všetky po dovŕšení veku, kedy sa končí povinná školská dochádza. Takže vyhodnotiť tieto závery ako „odborné, presvedčivé a náležité zdôvodnené“ nijako nie je možné. V určení miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa prvé tri posudky zhodujú - vo všetkých je určená v rozsahu 60% podľa kap. V, položka 4 písm. b) prílohy č. 4 k zákonu č. 461/2003 Z. z., ktorá priznáva mieru poklesu v rozmedzí 60 - 70%, ale bez vysvetlenia, prečo je určená spodná hranica, prípadne prečo neprichádza do úvahy navýšenie za iné zdravotné postihnutia, pričom v poslednom posudku z 12.11.2015 je síce výsledok rovnaký, ale za rozhodujúce zdravotné postihnutie je určená schizofrénia podľa kap. V, položky 2 písm. b) prílohy č. 4 s určením MPSVZČ 50% z rozpätia 50 - 80%, hoci v posudku je výslovne uvedené že „za rozhodujúce zdravotné postihnutie poistenca určuje Aspergerov syndróm, ktorý sa u menovaného rozvíja od detstva ...“ (ktoré predchádzajúci posudkoví lekári zaradili pod položku 4 písm. b) kap. V) s navýšením o 10% za ostatné zdravotné ochorenia (bez špecifikácie). Rovnako nebola daná odpoveď ani na jeho námietku, že za rozhodujúce zdravotné postihnutie by nemal byť určený Aspergerov syndróm, ale sociálna fóbia F 40.1. Zdá sa až neveriteľné, že posudková lekárka v posudku uviedla, že zdravotný stav navrhovateľa neodôvodňuje plnú invaliditu, keďže bol schopný sám letieť do Ameriky aj Londýna, čo sa zjavne nezakladá na pravde. Nemožno sa preto čudovať, že navrhovateľ nemá dôveru v posudkovú činnosť posudkových lekárov odporkyne a vzhľadom na toľko rozporov a nejasností bude v tomto prípade namieste nariadiť znalecké dokazovanie s cieľom skutočne posúdiť zdravotný stav navrhovateľa. A to aj s prihliadnutím na v spise založené lekárske správy ošetrovujúcich lekárov navrhovateľa, napr. MUDr. U. U. z 15.07.2016, ktorý konštatoval, že „ochorenie je trvalého charakteru a nedá sa očakávať zlepšenie do budúcnosti, pracovný potenciál je výrazne znížený, neschopný adaptácie na zmeny sociálneho prostredia, nutná je plná invalidizácia, nie je schopný sa zamestnať“, ale aj lekársku správu posudkového lekára MUDr. P. L., aj keď išlo o posúdenie odkázanosti navrhovateľa v zmysle zákona č. 447/2008 Z.z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Vo svetle uvedeného preto treba považovať záver krajského súdu o zákonnosti preskúmaných rozhodnutí odporkyne za predčasný. Odvolací súd preto musel napadnutý rozsudok podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p. a s § 250ja ods. 3 vetou druhou O.s.p. zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 O.s.p.).

V ďalšom konaní bude potrebné, aby krajský súd vo veci doplnil dokazovanie naznačeným smerom a o veci znova rozhodol. V novom rozhodnutí rozhodne prvostupňový súd i o náhrade trov tohto konania (§ 224 ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1, veta prvá O.s.p.).

S poukazom na ustanovenie § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok postupoval odvolací súd v konaní podľa predpisov účinných do 30.06.2016 (zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.